

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/9/2025
Identifikačné číslo spisu:	8025200119
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8025200119.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdeného D. N. pre prečin krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 bod. 3 rakúskeho Trestného zákonníka a iné, v konaní o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2025 v Bratislave sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 5. novembra 2025, sp. zn. 11Ntc/4/2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného D. N. sa zamietla.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 5. novembra 2025, sp. zn. 11Ntc/4/2025, podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného D. N., narodeného XX. S. XXXX v K., trvale bytom D. XX, N., I. W., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov (ďalej len „ÚVTOS Prešov“), o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 25. februára 2025, sp. zn. 11Ntc/6/2024, právoplatným 28. marca 2025, ktorým bolo rozhodnuté, že sa na území Slovenskej republiky uzná a vykoná rozsudok Landesgericht Wiener Neustadt, Rakúska republika zo 6. júna 2024, sp. zn. 46 Hv 30/24w v spojení s rozsudkom Oberlandesgericht Wien z 11. septembra 2024, sp. zn. 23 Bs 231/24z, vo výmere 3 (troch) rokov, so zaradením odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený D. N. sťažnosť priamo do zápisnice na verejnom zasadnutí, ktorú odôvodnil podaním z 10. novembra 2025 a prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miloša Kaščáka podaním z 1. decembra 2025. V odôvodnení podanej sťažnosti považoval napadnuté rozhodnutie za nesprávne z dôvodu existencie formálnych i materiálnych podmienok na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Uviedol, že počas výkonu trestu si riadne plnil svoje povinnosti, dôkazom čoho je aj hodnotenie z výkonu trestu z Rakúska, kde bol pracovne zaradený a disciplinárne odmenený a svoje povinnosti si riadne plní aj počas výkonu trestu na Slovensku, kde je

zaradený na vonkajšom pracovisku. Poukázal tiež na stanovisko riaditeľa ÚVTOS, ktorý odporučil podmienené prepustenie s dohľadom. Z uvedených dôvodov odsúdený navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť.

K sťažnosti odsúdeného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „prokurátor“) podaním z 13. novembra 2025 konštatujúc, že u odsúdeného nedošlo k splneniu materiálnej podmienky podmieneného prepustenia. Uviedol, že odsúdený bol celkovo 24 krát súdne trestaný, z toho 9 krát nepodmienečným výkonom trestu odňatia slobody, nejedná sa teda o jeho prvé odsúdenie, ktoré by mohlo zodpovedať ojedinelému vybočeniu z pravidiel riadneho života. Z hodnotenia ÚVTOS síce vyplývajú kladné poznatky zo správania odsúdeného, tie sa však vzťahujú až na obdobie doby blízkej podmienenému prepusteniu, čo možno vyhodnotiť ako účelové správanie odsúdeného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, sťažnosť odsúdeného D. N. zamietnuť.

Sťažnosť spoločne s kompletným spisovým materiálom bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložená 28. novembra 2025. Následne najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce, a dospel pritom k záveru, že sťažnosť odsúdeného D. N. nie je dôvodná.

Najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že Krajský súd v Prešove rozsudkom z 25. februára 2025, sp. zn. 11Ntc/6/2024, rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) tak, že rozsudok Landesgericht Wiener Neustadt. Rakúska republika zo 6. júna 2024, sp. zn. 46 Hv 30/24w, v spojení s rozsudkom Oberlandesgericht Wien z 11. septembra 2024, sp. zn. 23 Bs 231/24z, ktorým bol D. N. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným z prečinu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 bod. 3, § 164 ods. 2 druhý prípad, ods. 3, § 165 ods. 2 druhý prípad rakúskeho Trestného zákonníka a za ktorý mu bol podľa § 28 ods. 1, § 39 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka podľa trestnej sadzby § 165 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. o zaradení odsúdeného na výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Prešove z 28. júla 2025, sp. zn. 11Ntc/6/2024, bola odsúdenému podľa § 45 Tr. zák. a § 18 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., do uloženého trestu odňatia slobody započítaná doba výkonu väzby a doba výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike od 11. marca 2024 do 16. júla 2025.

Dňa 16. septembra 2025 bol krajskému súdu doručený návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil poukazom na vykonanie polovice uloženého trestu. Mal za to, že trest u neho plní svoj účel, dôkazom čoho sú disciplinárne odmeny, ktoré mu boli uložené v Rakúsku, disciplinárne potrestaný nebol. Zároveň uviedol, že počas celého výkonu trestu sa snaží riadne si plniť svoje povinnosti. Po prepustení bude bývať s matkou v jej byte na ul. C. v N.. Uvedené podľa odsúdeného nasvedčuje tomu, že sú splnené predpoklady ustanovené v § 66 a nasl. Tr. zák. na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z hodnotenia odsúdeného D. N. počas výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sonnberg v Rakúskej republike vyplýva, že odsúdený bol počas výkonu trestu pracovne zaradený od 6. decembra 2024, prácu vykonával svedomite, pohotovo, samostatne k spokojnosti. Za vykonanú prácu poberal odmenu. Odsúdený sa počas výkonu trestu správal vzorne, riadil sa vnútorným poriadkom, dosahoval vynikajúce pracovné výsledky.

Z hodnotenia odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Prešov vyplýva, že odsúdený bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný z cudziny 16. júla 2025 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu

na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, v ktorom bolo správanie a vystupovanie odsúdeného počas jeho pobytu na požadovanej úrovni, neboli zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Dňa 29. júla 2025 bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ÚVTOS Prešov, odkiaľ bol dňa 30. júla 2025 premiestnený do oddelenia výkonu trestu v Sabinove ÚVTOS Prešov. Po absolvovaní pobytu v nástupnom oddiele je zaradený do oddielu s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ. Správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, nedovolené činnosti sa nedopúšťa, autority rešpektuje a v societe odsúdencov je nekonfliktný. Svedčí o tom kladný poznatok referenta režimu z 19. septembra 2025, z ktorého vyplýva, že správanie odsúdeného je príkladné a zdvorilé. Zapája sa do upratovacích prác v okolí budovy výkonu trestu. Odsúdený v osobných veciach a na izbe udržiava primeraný poriadok a čistotu, autority rešpektuje, celkovo si svoje povinnosti plní k spokojnosti personálu ústavu, o čom svedčí kladný poznatok z 23. augusta 2025, kedy vykonal činnosti pre všeobecný rozvoj odsúdeného so zameraním na udržiavanie čistoty v ústave. Voľný čas trávi sledovaním TV a počúvaním rozhlasu. Aktuálne je od 9. septembra 2025 pracovne zaradený na vonkajšom pracovisku mimo ústav s dohľadom W. I.. Aktuálne bez hodnotenia jeho pracovnej morálky. Pracovné zaradenie doposiaľ trvá. Odsúdený udržiava stabilný kontakt s vonkajším prostredím telefonicky a prostredníctvom kontaktnej návštevy s matkou, dcérou, osobou, ktorej bolo dieťa zverené do starostlivosti a rodinným priateľom. V priebehu celého výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, lehota na podmienené prepustenie je u odsúdeného stanovená na 11. septembra 2025. Jeho postoj k trestnej činnosti je čiastočne kritický. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ústavu odporučil podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V prípade podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody odporučil probačný dohľad a zároveň z dôvodu identifikácie rizikových faktorov, ktoré boli primárnou príčinou vedúcou k spáchaniu trestnej činnosti, odporučil uloženie primeraných obmedzení a povinností počas plynutia skúšobnej doby odsúdeného, spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatela negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine a v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o formálnu podmienku, ako správne krajský súd skonštatoval, táto bola splnená 11. septembra 2025.

Vo vzťahu k materiálnej podmienke, najvyšší súd v zhode s krajským súdom dospel k záveru, že táto nie je naplnená. Krajský súd správne poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že u odsúdeného je evidovaných 23 záznamov prevažne za úmyselnú majetkovú trestnú činnosť. Aj najvyšší

súd je toho názoru, že opakované páchanie druhovo identickej trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru, za ktorú bol odsúdený opakovane súdne trestaný svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. Aj v správe riaditeľa ÚVTOS Prešov sa z tohto dôvodu konštatuje menej priaznivá resocializačná prognóza so stredným rizikom recidívy. Hoci riaditeľ ústavu odporúča podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností, najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol vo výkone trestu do podania hodnotenia riaditeľom ústavu tri mesiace, čo nie je dostatočne dlhá doba na posúdenie správania odsúdeného.

Vo vzťahu k prípadným námietkam odsúdeného najvyšší súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje „právny nárok“, ktorého by sa mohol domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. „Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentár. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 952.).

Okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenie z 12. augusta 2015, sp. zn. 3 Urtost 3/2015, z 10. septembra 2014, sp. zn. 1 Tost 19/2015, z 25. februára 2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, z 24. septembra 2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015, zo 7. apríla 2016, sp. zn. 5 Urtost 2/2016), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti.

Najvyšší súd dodáva, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom, ktorý je vyslovený s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, a pri ktorom je súd vždy odkázaný na objektívne okolnosti. Takouto okolnosťou sú aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Isteže, nemožno paušálne dospieť k záveru, že u viacnásobných recidivistov, už podmiennečné prepustenie z výkonu trestu a priori nepripadá do úvahy. Faktom ale je, že s ohľadom na ich kriminálnu minulosť, bude splnenie materiálnej podmienky (o ich polepšení a nízkeho rizika recidívy) skôr výnimočné, ako bežné.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že odsúdený D. N. už dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať, že sa napravil, no túto možnosť nevyužil a k páchaniu trestnej činnosti sa zakaždým navrátil, z čoho možno vyvodíť, že odsúdený si takýmto spôsobom zarábal na živobytie. V jeho prípade je súd toho názoru, že sa vo výkone trestu len prispôsobuje väzenským podmienkam a po jeho návrate na slobodu je veľké riziko, že bude v trestnej činnosti pokračovať. Hoci na verejnom zasadnutí prezentoval svoje polepšenie vo výkone trestu odňatia slobody a skutok oľutoval, neuviedol a ani zo spisu nevyplývalo nič, na základe čoho by bolo možné dospieť k záveru, že tentokrát sa už naozaj polepšil a ďalšej trestnej činnosti sa nedopustí. Samotné plnenie povinností odsúdeným, či už v podobe jeho správania, resp. pracovnej morálky, nie je sám osebe dôvodom na prijatie záveru, že preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, o to viac, keď hodnoverným spôsobom nepreukázal vytvorenie podmienok pre úspešné zaradenie sa do civilného života, či už v rámci rodinného zázemia v podobe bývania, ale aj pracovného prostredia v podobe stáleho zamestnania.

Na podklade vyššie formulovaných úvah najvyšší súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného D. N. ako nedôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.